

- 1) w § 1 wyrazy: „co najmniej” zastępuje się wyrazem „powyżej”;
- 2) w § 2 w pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „z wyjątkiem posiadaczy działek o charakterze deputatowym”;
- 3) w § 4 w ust. 1 pkt 1 liczbę „1.000.000” zastępuje się liczbą „2.000.000”;
- 4) w § 5 w pkt 10 liczbę „500” zastępuje się liczbą „2.000”;
- 5) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Na poczet odszkodowania przysługującego z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zalicza się przyznane tej samej osobie, z tytułu tego samego zdarzenia, odszkodowania z innych ubezpieczeń

majątkowych oraz świadczenia rentowe i zasiłki chorobowe z ubezpieczenia społecznego.

2. Zakładowi pracy oraz Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych nie przysługuje roszczenie o zwrot świadczeń wypłaconych z tytułu wypadku przy pracy lub w drodze do pracy albo z pracy zarówno od PZU, jak i osoby objętej ubezpieczeniem. Zakładowi pracy oraz Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przysługuje jednak roszczenie o zwrot tych świadczeń od osoby objętej ubezpieczeniem, jeżeli PZU nie odpowiada za szkody przez nią wyrządzone”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

252

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1974 r. Nr 49, poz. 304 i z 1981 r. Nr 30, poz. 166) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1 i w § 7 skreśla się wyraz „bieżącej”;
- 2) § 8 otrzymuje brzmienie:

- „§ 8. 1. Nie pobiera się i nie zwraca składki, jeżeli odpowiedzialność PZU z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych rozpoczyna się, ulega zmianie lub kończy się w ciągu roku kalendarzowego w związku ze zmianami w poszczególnych gospodarstwach w tym okresie.
2. Nie pobiera się i nie zwraca składki za obowiązkowe ubezpieczenia bydła i koni w związku ze zmianami w stanie pogłowia tych zwierząt, powstałymi po wymierzeniu składki.
 3. Składka za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej jest pobierana w drodze potrącania z należności wypłacanych za trzodę chlewną zakupioną przez jednostki gospodarki uspołecznionej, a w razie szkody — potrącana przy wypłacie odszkodowania.
 4. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenie budynków, z zastrzeżeniem ust. 7, oblicza się od ich wartości w stanie nowym ustalonej według obowiązujących cenników; składkę za ubezpieczenie budynków objętych ewidencją PZU przed dniem 1 stycznia 1975 r.

oblicza się stosując stopień zużycia przyjęty do wymiaru składki za rok 1974.

5. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenie w indywidualnych gospodarstwach rolnych mienia ruchomego, upraw i odpowiedzialności cywilnej rolników ustala się w wysokości zryczałtowanej, zależnej od obszaru gospodarstwa i klasy gleby; składka ta powinna uwzględniać różnicowanie wartości ubezpieczonego mienia przypadającej na 1 ha w poszczególnych grupach gospodarstw.
6. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenie mienia ruchomego na działkach do 0,5 ha ustala się, przyjmując za podstawę $\frac{1}{3}$ wartości znajdujących się na tej działce budynków, nie mniej niż równowartość 120 q żyta, a jeżeli na działce znajduje się tylko budynek gospodarczy — nie mniej niż równowartość 20 q żyta.
7. Składkę za obowiązkowe ubezpieczenie budynków i mienia ruchomego, z wyjątkiem ziemiopłodów, należących do jednostek organizacyjnych prowadzących zespołowo gospodarstwo rolne, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Produkcyjnych lub w Krajowym Związku Rolników, Kolek i Organizacji Rolniczych — ustala się na podstawie ich wartości wykazanych w bilansie. Jeżeli wartości te odbiegają co najmniej o 10% od wartości rzeczywistych, składkę ustala się na podstawie wartości urealnionych, podanych przez te jednostki organizacyjne.
8. Składkę za ubezpieczenie upraw i ziemiopłodów jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 7, ustala się na podsta-

- wie wartości upraw podanej przez te jednostki.”;
- 3) w § 10 skreśla się wyraz „bieżących”;
- 4) w § 11 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „niż określone w § 9”;

5) w § 13 skreśla się ust. 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1982 r.

w sprawie kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej podatkiem dochodowym podstawę opodatkowania podwyższa się o koszty i straty nieuzasadnione.

§ 2. 1. Za koszty nieuzasadnione uznaje się 50% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także w ramach udzielonych gwarancji.

2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się również następujące rodzaje kosztów o charakterze administracyjno-gospodarczym, których łączna wysokość w roku podatkowym przekracza — w warunkach porównywalnych — łączną wysokość tych kosztów w roku ubiegłym:

- 1) koszty podróży służbowych w kraju, wydatki na zakup biletów służbowych na wszelkiego rodzaju środki komunikacji oraz ekwiwalenty za używanie przez pracowników własnych pojazdów samochodowych do celów służbowych,
- 2) wydatki reprezentacyjne,
- 3) narzut na utrzymanie zrzeszeń przedsiębiorstw i związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami, z wyłączeniem narzutu z tytułu przystąpienia w danym roku do kolejnego zrzeszenia.

3. Minister Finansów określi sposób ustalania porównywalności kosztów wymienionych w ust. 2.

§ 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) kary umowne, inne kary oraz odszkodowania z tytułu:
 - a) obniżonej jakości dostaw, robót i usług,
 - b) przetrzymania i zniszczenia obcego taboru oraz urządzeń ładunkowych.
 - c) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,

d) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,

- 2) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki społecznej z tytułu zobowiązań wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
- 3) równowartość nieodpłatnie przekazanych środków obrotowych, z wyjątkiem środków przekazanych na rzecz stowarzyszeń wyższej użyteczności, szkół, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz na rzecz ofiar klęsk żywiołowych,
- 4) straty na sprzedaży wyrobów i robót budowlano-montażowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z własnego funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
- 5) odsetki od kredytów przeterminowanych.

§ 4. Podwyższenia podstawy opodatkowania dokonuje się przy obliczaniu podatku dochodowego za okres pierwszego półrocza oraz za okres roczny.

§ 5. Minister Finansów określa jednolite zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.

§ 6. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych (Monitor Polski Nr 3, poz. 19),
- 2) uchwała nr 103 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1972 r. w sprawie obowiązku, zasad i trybu rozliczeń z budżetem Państwa kwot pochodzących z przedawnionych roszczeń pieniężnych przez niektóre jednostki państwowe (Monitor Polski Nr 26, poz. 145).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1982 r.

w sprawie zmiany nazwy stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet” na „Liga Kobiet Polskich” oraz nadania statutu temu stowarzyszeniu.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszeniu „Liga Kobiet”, uznanemu na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. (Dz. U. Nr 51, poz. 385) za stowarzyszenie